

[Hans Hansen.]

Forslaget er delt i 4 Afsnit, 1ste Afsnit omfatter Grundvurdering, 2det Afsnit Paaligning af fuld Grundskyld, 3die Afsnit Formueafgiften og 4de Afsnit Ophævelse af Skatter og Afgifter.

Om 1ste Afsnit, der altsaa angaar Grundvurdering, skal jeg kun sige, at det til Dels hviler paa de samme Principper som den af Venstregeringen den 7. August 1922 gennemførte Lov om Beskatning til Staten af faste Ejendomme og den i denne Lov omhandlede Vurdering.

Dog har det været nødvendigt at foretage nogle Ændringer. Det foreslaas, at der sker aarlige Vurderinger, og at Vurderingsraadene skal finde Grundrenten eller Pladsværdien i Stedet for som nu at ansætte Værdien i Handel og Vandel og derefter finde Renten. De aarlige Vurderinger til Ansættelse af Grundrenten vil være nødvendige, fordi særlig Beliggenhedsværdier og Spekulationsgrunde rimeligvis ved Opkrævning af hele den fremtidige Stigning vil være udsat for større Forskydninger i Værdien end hidtil, hvorfor det vil være nødvendigt saavel ved Fald i Værdien at nedsætte Grundskylden som ved Stigning at forhøje den. For Landbrugsjord vil Inddragning af Værdistigning antagelig faa meget ringe Betydning, i hvert Fald i Øjeblikket, men efterhaanden som Ejendomsskylden til Kommunerne og Toldskatterne til Staten ophæves og andre Skattelettelser sker, vil disse Skattelettelser sandsynligt gøre sig gældende i stigende Grundværdi.

I §§ 1—11 er fastsat de almindelige Bestemmelser for den tekniske Gennemførelse af Vurderingerne med Skyldraad og Kredse samt Bødebestemmelser for forsætlig urigtige Meddelelser til Vurderingsraadene.

I § 9 bestemmes, at Vurderingen ledsaget af Kort skal fremlægges til Eftersyn for Kommunens Beboere vedlagt fornødne Oplysninger om Ansættelserne.

2det Afsnit om Paaligning af fuld Grundskyld omfatter §§ 12—18. Her er angivet Overgangsbestemmelser for Paaligning af Grundskyld for den Grundværdi, der er ansat ifølge Lov Nr. 352 af 7. August 1922, og ligeledes Bestemmelsen om den Grundskyld, der nu opkræves af Stat og Kommunerne, i Henhold til Lovene om Stats- og kommunal Grundskyld af 1922 og 1926. Det foreslaas her, at den Grundskyld, som nu opkræves og er indgaaet i Omsætningen, nedfældes og med samme Beløb som i Finansaaret 1930—31 tilfalder Staten og hver enkelt Kommune, altsaa 56 Mill. Kr. til Kommunerne og ca. 7 Mill. Kr. til Staten.

Dette Beløb skal dog nedsættes med $\frac{1}{25}$ om Aaret for ikke at løbe ud i en ubestemt Fremtid. Grundskyld derudover, altsaa Stigningen, der efterhaanden fremkommer, fordeles med $\frac{3}{5}$ til Staten og $\frac{2}{5}$ til Kommunerne; i Landdistrikterne kan indtil $\frac{1}{5}$ tilfalde Amtskommunerne, Resten tilfalder Sognekommunerne.

I § 13 er givet Overgangsbestemmelser for Opkrævning af Grundrenten af den Grundværdi, der er paa private Hænder. Bortset fra de Lempelser overfor Prioriteterne, der er anført i § 14, skal der til Staten betales 5 pro mille af Grundværdien det første Aar, stigende hvert følgende Aar med 1 pro mille indtil 3 pCt., hvilket følgelig vil være naaet paa 25 Aar. Til Kommunen skal der første Aar paalignes 0,8 pro mille af denne Grundværdi, stigende hvert Aar med 0,8 pro mille, hvorefter der i Løbet af 25 Aar naas 2 pCt. til Kommunerne.

I § 14 fastsættes i en Overgangstid Regler for Afkortning, Lempelser for hver enkelt Skødehaver, saaledes at der første Aar kun skal svares en saa stor Procentdel, som Ejerens Formue udgør af Ejendomsskyldværdien, udregnet pr. 1. Januar 1931. Herved fremkommer en Afkortningsprocent, der ansættes i hele Tal og ikke over 100; selv om Gælden overstiger Ejendomsskyldværdien. For hvert Aar nedsættes Afkortningsprocenten med 2.

I Bemærkningerne til Lovforslaget er opstillet Eksempler, som anskueliggør denne Afkortning. Er Gælden f. Eks. 80 pCt. af Ejendomsskyldværdien, bliver der en Betalingsprocent første Aar paa 20, andet Aar paa 22 o. s. v. Er Gælden lige saa stor som Ejendomsskyldværdien, hvilket desværre mange Gange er Tilfældet, bliver Betalingsprocenten følgelig første Aar Nul, men andet Aar bliver den 2, og det varer saa 50 Aar, inden den fuldstændig gældbundne Skødehaver kommer til at svare fuld Grundskyld. Efter disse Afkortningsregler vil der hengaa halvt saa mange Aar med Indførelse af Grundskyld, som Procenttallet for Grundskyldsbetalingen er det første Aar. Er Afkortningen f. Eks. 100, gaar der 50 Aar, er den 80, gaar der 40 Aar, er den 30, gaar der 15 Aar o. s. v. Denne Afkortning foreslaas baade for Stats- og kommunal Grundskyldspaaligning.

I § 15 foreslaas, at der til Afdrag af Jordværdien skal ydes Skødehaveren $\frac{1}{2}$ pCt. aarlig i 50 Aar af Grundværdien. Disse Beløb, som for samtlige Grundejere her i Landet, baade i By og paa Land, vil udgøre i alt ca. 24 Mill. Kr. om Aaret eller $\frac{1}{2}$ pCt. af de 4 800 Mill. Kr.s Grundværdi, som er